

інвестиційного рішення потенційним інвестором. Житомирська область має достатньо передумов для формування інвестиційної привабливості підприємств сільськогосподарської галузі, але, зважаючи на велику кількість невирішених проблем, наявні інвестиційні потоки обмежують використання існуючого потенціалу в повному обсязі.

Метою дослідження є аналіз інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств Житомирської області на предмет виявлення чинників, що сприяють інвестиційному процесу та факторів, які стримують потік інвестицій до підприємств області.

В економічній науці не існує єдиного підходу до визначення суті поняття «інвестиційна привабливість підприємства». Вважаємо за необхідне на рівні підприємств сільськогосподарської галузі розглядати їх інвестиційну привабливість, розуміючи під цим показником сукупність характеристик його виробничої, комерційної, фінансової й управлінської діяльності та особливостей інвестиційного клімату, що свідчать про доцільність здійснення інвестицій у нього.

Рівень інвестиційної привабливості підприємства визначається зовнішніми та внутрішніми чинниками: зовнішні – це фактори, що формуються на рівні країни, регіону, галузі, а внутрішні фактори підприємства залежать від його фінансово-економічної й комерційної діяльності.

При дослідженні інвестиційної привабливості сільськогосподарських підприємств Житомирської області за зовнішніми чинниками були зроблені такі висновки: Житомирська область має вигідне географічне положення, рівнинний рельєф та помірний континентальний клімат, що створює всі умови для ведення сільськогосподарської діяльності. Сільськогосподарські угіддя Житомирщини займають майже 50 % території області і 3,7 % від площ сільськогосподарських угідь України. За підсумками останніх років підприємства сільськогосподарської галузі є прибутковими (рівень рентабельності – 2,9), а відсоток підприємств, що одержали прибутки у 2011 році, є найбільшим – 59,9 %.

Халенко В.О.

БГТУ ім. В.Г. Шухова,

О ПОСЛЕДСТВИЯХ ВСТУПЛЕНИЯ РОССИИ В ВТО

Имеются как оптимистические, так и пессимистические прогнозы существования России после присоединения к Всемирной торговой организации (ВТО).

Вместе с тем, не исключены и такие последствия, как: доминирование импорта во всех отраслях; потеря конкурентоспособности национальными предприятиями; банкротство страховых компаний и банков; свёртывание государственных программ поддержки и развития частного В качестве основных положительных последствий можно ожидать: снижение стоимости импортных товаров; рост российского экспорта; рост иностранных инвестиций; стабилизацию курса рубля; повышение качества продукции. сектора; рост безработицы; потеря гибкости по вопросам внешнеэкономической деятельности; сырьевая

зависимость; дефицит бюджета и рост государственного долга; повышение тарифов на газ, топливо, электроэнергию и т.д.; аграрный кризис.

Полагаем, что участие России в ВТО приоритетно и целесообразно, но несвоевременное вступление угрожает российской развивающейся экономике, специализирующейся на сырьевых материалах, а не на высококачественной конкурентоспособной продукции. Таким образом, Россия сохранит положение «сырьевого придатка», потеряв шанс занять в мировой экономике место, соответствующее её научному, кадровому и природному потенциалу. Машиностроительный, авиастроительный и агропромышленный комплексы не способны конкурировать с зарубежными фирмами, а эффективность именно этих отраслей определяет уровень развития национальной экономики. После вступления в ВТО снизится общий уровень цен, следствием станет ликвидация рабочих мест, а значит, некому и не за что будет покупать, даже дешёвые товары. Полагаем, что для современной России не актуальны заниженные цены, а наиболее целесообразно наличие рабочих мест.

Шевченко Ю. С.

НТУ «ХП»

ЕВОЛЮЦІЯ ІНОЗЕМНОГО КАПІТАЛУ В УКРАЇНСЬКІЙ БАНКІВСЬКІЙ СИСТЕМІ

Банківська система України – це один із найрозвинутіших елементів господарського механізму. Масово іноземні банки почали приходити в Україну протягом 2005–2006 років. Основними мотивами входження іноземних банків були ринкові та регуляторні фактори. Привабливість банківського сектора України стабільно зростала до фінансової кризи 2008–2009 років, після якої банківський сектор України зазнав значних втрат, але українські банки виявилися достатньо стійкими до зовнішніх і внутрішніх потрясінь.

За останні 6 років частка іноземного капіталу в статутному капіталі банків зросла на третину, що не може не позначитися на діяльності вітчизняних банків. Приходу іноземців на український ринок банківських послуг сприяли високі темпи зростання попиту на банківські послуги, низька конкуренція, слабкість національних банків. Присутність іноземних банків на депозитному ринку України була стримуючим фактором щодо відпливу вкладів під час фінансової кризи та сприяла збереженню загальної ресурсної бази банківської системи України. Основні конкурентні переваги групи банків з іноземним капіталом над іншими вітчизняними банками полягають у високому рівні зовнішньої підтримки, а саме можливості швидкого доступу до дешевих ресурсів материнських груп.

Однак уже понад рік в Україні триває тенденція зниження частки іноземного капіталу у вітчизняній банківській системі. Водночас частка присутності російського капіталу в українській фінансово-банківській системі за останні роки значно зросла. Діяльність іноземних банків сприяла підвищенню рівня капіталізації банківської системи України та поліпшенню якості банківських послуг. Водночас іноземні банки не виправдали очікувань